

Сезон 2018-2019г.

Благодарим Ви, че не забравихте да изключите телефона си!

ГАБРОВСКИ КАМЕРЕН ОРКЕСТЪР

Диригент

„**КОНСТАНТИН ИЛИЕВСКИ**“

Солист:

ГЕОРГИТА БОЯДЖИЕВА - НИКОЛОВА – виолончело

ХУДОЖЕСТВЕНА ГАЛЕРИЯ

17 април
сряда

начало
19 часа

Времетраенето на концерта е около 64 минути

ЙОЗЕФ ХАЙДН (1732 - 1809)

Дивертименто в ре мажор (1757 - 1762)

Presto

Менует

Adagio

Менует

Скерцо / Presto/

ЛЕОНАРДО ЛЕО (1694 - 1744)

Концерт за виолончело и оркестър в ре мажор (1737)

Andantino grazioso

Con bravura

Larghetto

Фуга

Allegro molto

МАРИН ВЪЛЧАНОВ (1949 - 2017)

„На скорост“ за виолончело и оркестър оп. 59 (2015)

Allegretto. Adagio. Moderato

КОНСТАНТИН ИЛИЕВСКИ (1979)

Серенада за струнен оркестър (2015)

Andante

▪ Presto

▪ Adagio

▪ Vivace

Австрийският композитор от хърватски произход **ЙОЗЕФ ХАЙДН** е роден на 1 април 1732г. в хърватското село Тръстник (тогава в границите на Долна Австрия). Хайдн е второто от 17–те деца на родителите си. Баща му е майстор на коли и карети, а майката е готвачка. От рано проявява музикална дарба и бащата решава да даде музикално образование на детето си във Виена. Там заради хубавият му глас го назначават като хорист в катедралата „св. Стефан“, където е на пансион с изучаване на музика. През 1749г. гласът му започва да мутира и от църквата му предлагат да стане кастрат. Научил за предстоящото осакатяване на сина си баща му идва във Виена с намерение да го прибере на село, но Хайдн решава да търси работа и да продължи да учи. След 10 години несигурен живот по кръчми, сватби и вечеринки, на 29г. Хайдн е назначен като придворен композитор и диригент в Айзенцат (на 20 км. от Виена), в имението на унгарските аристократи Естерхази. Там при унижителни условия служи в продължение на 30г. През 1790г., след разпускане на придворния оркестър, Хайдн е пенсиониран и се преселва във виенско предградие, където си купува малка къщичка. Скоро след това е поканен в Лондон и преживява своя триумф като композитор. Умира на 31 май 1809г. във Виена на 77 г.

Названието дивертименто композиторите от края на 18 век са слагали на инструментално произведение за малък състав, което е развличало публиката по време на балове, оперни и театрални антракти. **ДИВЕРТИМЕНТО в ре мажор** е създадено през периода 1757 – 1762г. в Айзенцат (днес предградие на Виена). По това време композиторият е на 25–30г. и е получил поръчка от работодателя си да напише развлекателна музика за прием. Това произведение е един от прекрасните зрели образци от инструменталното творчество на Хайдн. Особено впечатляващи са възвишеното адажио и ефектния финал, който искри като шампанско.

Първата публикация на тази творба е направен през периода 1764 – 1768г.

ЛЕОНАРДО ОРОНЦО САЛВАТОРЕ ЛЕО е сред видните представители на неаполитанската композиторска школа в Италия по времето на Барока. Роден е на 5 август 1694г. в градчето Сан Вито дей Нормани в южноиталианската провинция Бриндизи, на Адриатическото крайбрежие. През 1703г. постъпва в Неаполитанската консерватория, където учи при Франческо Провансале и Никола Фаго. Но в творчеството му се усеща силното влияние на неаполитанския майстор Алесандро Скарлати, който вероятно е коственият му учител. Най-ранната му композиция датира от 1712г. През 1714г. създава операта Писистрато – поставена с успех в дворцовия театър на Неаполитанското кралство. След това заема различни длъжности в кралския параклис, пише опери и преподава в Неаполитанската консерватория. Създава си авторитет на оперен композитор, който с еднакво майсторство се изявява и в сериозния и в комичния жанр. Има големи успехи и в духовната музика и е първият композитор от неаполитанската школа овладял модерното тогава хармонично многогласие. Неговата църковна музика се отличава с майсторство и логика. Изчистена и от светската страстност, сантименталност и свобода присъща за другите представители на неаполитанската школа като Франческо Дуранте и Джовани Батиста Перголези. Сериозните му опери също излъчват строгост и известна хладност по отношение на емоциите, но в комичните опери той демонстрира остро чувство за хумор. Инструменталната му музика е енергична, но без големи драматични кулминации.

Леонардо Лео умира от инсулт на 31 октомври 1744г. в Неапол на 50г., докато композира нови арии за възстановяване на постановка на комичната си опера „Лъжливата Фраскатана“

КОНЦЕРТ ЗА ВИОЛОНЧЕЛО И ОРКЕСТЪР В РЕ МАЖОР е създаден през септември 1737г. в Неапол. Това е любопитна творба, защото стои на границата между Бароковия и предкласическия /галантен/ стил. Другата особеност е наличието на пет контрастни части, вместо обичайните три. Особено впечатляваща е фугата, в която партията на виолончелото е третирана като част от оркестъра – нещо също необичайно за концертната форма, в която главният герой е солистът.

МАРИН ВЪЛЧАНОВ е роден на 7 август 1949г. в София.

Учи пиано в школата на Софийското музикално училище, а впоследствие продължава обучението си с фагот. През 1968г. постъпва в Националната музикална академия „проф. Панчо Панчо Владигеров“ като фаготист в класа на проф. Христо Прошков. Успоредно учи и композиция при проф. Пенчо Стоянов, а по-късно – при проф. Лазар Николов.

През 1971г. с е приет в Симфоничния оркестър на българското национално радио, в който работи десетилетия като солист-водач на група. От 1977г. е преподавател, а от 1998г. - професор по фагот в Националната музикална академия „проф. Панчо Владигеров“. Лауреат е на много национални награди като инструменталист и композитор.

Марин Вълчанов е член на Духовия квинтет при Българското национално радио, а по-късно основател и член на Академичния духов квинтет. Като солист, камерен изпълнител и оркестрант е концертирал в Европа, Азия, Южна Америка и Африка. В златния фонд на Българското радио присъства почти целият репертоар за фагот, записан от Марин Вълчанов (концерти с оркестър, сонати, пиеси, както и много творби от български автори, някои от които са посветени на него).

Преподавателската му дейност е повече от 30 години. Негови ученици са членове на симфонични и оперни оркестри в страната, в Германия, Испания, САЩ, ЮАР, Бразилия и други страни. Много от възпитаниците му са лауреати на наши и международни конкурси.

Проф. Вълчанов е водил майсторски класове в Германия, Япония, Алжир, Франция, Турция.

Като композитор твори във всички жанрове, като доминират произведения за всички духови инструменти, за различни камерни формации – триа, квартети, квинтети. Автор е на симфонична музика, както и на Концерт за кларинет, Концертино за флейта, Концерт за кавал (флейта) и обой. Създател е на две камерни опери, една от която „Вяра“ е изпълнена в Япония. Много от неговите творби са изпълнявани в Европа, Южна Америка, САЩ, Азия. Има и произведения, издадени от чуждестранни издателства. Марин Вълчанов си отиде от този свят на 26 октомври 2017г. в София на 68г.

„**НА СКОРОСТ**“ за виолончело и оркестър оп. 59 е последното произведение на Марин Вълчанов. В пиесата композиторият използва джазови ритми и по някои белези композицията е близо до стила на късното творчество на Игор Стравински.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВСКИ е роден през 1979г. в София. Родителите му са известни музиканти. На 5 години започва да учи пиано при проф. Милена Куртева, а от 13-годишен продължава обучението си при проф. Петер Черман в Консерваторията в Братислава. В Братислава завършва оркестрово и хорово дирижиране при проф. Зденек Билек и проф. Душан Бил, след което се дипломира в Университета за музика и сценични изкуства във Виена с магистратури по композиция при проф.

Детлев Мюлер-Сименс и оркестрово дирижиране при проф. Урош Лайовиц и проф. Симеон Пиронков-син.

Участва в диригентски майсторски класове във Виена при различни педагози, включително и Даниел Хардинг. Диригентският му дебют е през 2007г. в прочутата зала „Мюзикферайн“ с камерния оркестър на Виенските симфоници. Като пианист и диригент концертира в България, Словакия, Чехия, Унгария, Австрия, Германия, Холандия, Италия, Полша, Албания, Ирландия, Русия и САЩ. Работил е с Виенския радиосимфоничен оркестър, Вроцлавската филхармония, Софийската филхармония, Симфоничният оркестър на Българското национално радио, симфоничните оркестри във Враца, Плевен, оркестъра на радио „Класик ФМ“, Български камерен оркестър (Добрич), „Симфониета“ – София, Младежкия симфоничен оркестър на Флорида /САЩ/, Младежкия симфоничен оркестър „Игнац Плейел“ /Австрия/ и др., като с тези оркестри дирижира и някои свои собствени композиции.

Негови симфонични творби са изпълнявани и от Виенски оркестри, Арменски камерен оркестър, Благоевградската камерна опера, Видинската филхармония, Камерен оркестър „Дианополис“ (Ямбол). Има записи в най-големите радио и телевизионни компании в Словакия, България и Австрия, където е взимал участие в множество фестивали.

Още на 17 години младият музикант основава оркестър „Симфониета дел Арте“, която включва музиканти от 15 нации от цял свят и се утвърждава като професионален оркестър, с успешни гастроли в Австрия, Словакия и Германия. В диригентската си работа сътрудничи с известни солисти от различни европейски страни. Бил е и член на жури на международния композиторски конкурс „*Artistes en Herbe*“ в Люксембург.

От 2002г. Константин Илиевски живее в Марчфелд (Австрия), където ръководи 6 хора и е музикален директор на два камерни оркестъра, с които се изявява като перкусионист, пианист и чембалист. От 2009г. концертира и със съпругата си, цигуларката Сузана Илиевски, като Дуо Илиевски.

Серенадата е музика предназначена да се изпълнява на открито (обикновено нощем) пред дома на знатни лица или на любимата в знак на особено внимание. Този вид музика възниква в рицарските времена и претърпява голямо развитие и разпространение през 17 и 18 век. През 19 век жанрът претърпява съществена еволюция. Аристократичната класическа серенада през епохата на романтизма вече е артистична. Церемониалната и функция намалява за сметка на чисто концертната, засилва се симфонизацията ѝ. В музиката вече се влагат дълбоко лични преживявания и композиторът-романтик става отново рицар, който търси да сподели своя идеал, но не край стените на средновековния замък, а в концертна зала.

В своята **СЕРЕНАДА ЗА СТРУНЕН ОРКЕСТЪР** Константин Илиевски се придържа строго към традициите за този вид музика. За произведението си авторът споделя: „*Пиесата е писана през 2015г. за концерт под мотото „Пролетни гласове“. Поръчката е направена от Асоциацията за популяризиране на сериозната музика в Марчфелд – Австрия. Композицията отразява периодите на „възраждане на живота“ (през пролетта) след период на упадък и линеене на мъртвата природа през зимата.*“

Първата част е статична („зимна“) и стилово се приближава до естетиката на естонския композитор Арво Пярт. Във втората част авторът използва келтски фолклор, чрез който ясно се визуализира „пробуждането“ на природата. Третата част внася контраст със своя лиризм и интимност. В нея е втъкан словашки фолклор и по някои белези тя напомня за идиличната музика на Леош Яначек. Във финала авторът обобщава идеи от предходните части.

ГЕОРГИТА БОЯДЖИЕВА – НИКОЛОВА е професор по камерна музика в Националната музикална академия „проф. Панчо Владигеров“. Като солист и камерен изпълнител многократно участва във всички значими музикални фестивали в България като „Мартенски музикални дни“, „Софийски музикални седмици“, „Салон на Изкуствата“, „Варненско лято“ и „Аполония“. Гостува и на „Фестивал за съвременна музика“ на Западното немско радио (Витен, Германия), „Модерна Виена“, „Меридиан“ (Букурещ) и др.

Дейността и включва рецитали, концерти с оркестър, интегрални изпълнения на произведенията за чело и пиано на автори като Бах, Бетховен, Брамс, Шуман, Хиндемит, които изпълнява с различни камерни формации.

Афинитетът ѝ към българската музика и способността ѝ да сътрудничи с всякакъв тип ансамбли, са доминиращи аспекти на нейното присъствие като изпълнител и артист.

Голям дял в изпълнителската ѝ дейност заема представянето на нови произведения, немалка част от които са посветени на нея или на ансамблите, в които тя участва. Има над 30 премиери на творби от български композитори като Иван Спасов, Васил Казанджиев, Драгомир Йосифов, Николай Кауфман, Александър Йосифов, Божидар Спасов, Велислав Заимов, Румен Бальозов и др., записани за фонда на Българското национално радио). Представя и творби от чужди автори, неизпълнявани в България (Виля-Лобош, Артур Шнабел, Золтан Кодай, Витолд Лютославски и др.). Записва за както за Българското национално радио и телевизия, така и за WDR – Кьолн, Радио – Букурещ и други.

Скъпи приятели,

Нашият следващ концерт, традиционно посветен на Страстната седмица ще се състои на **24 април, сряда, от 19 часа**, в Художествената галерия „Христо Цокев“. Отново ще ни гостуват пианистката **ВАЛЕНТИНА ГЮЛЕВА** и цигуларят **БОЖИДАР БРАТОВЕВ**.

Програмата включва избрани от Вас автори като **Шуберт, Шопен, Чайковски и Рахманинов**. За пръв път в България ще имате възможност да чуете **Траурна симфония** от италианския бароков композитор **Пиетро Локатели**, **Елегия** за струнен оркестър от **П.И. Чайковски** и **Концерто гросо № 6** за цигулка и пиано от руският композитор **Алфред Шнитке**.

ЗАПОВЯДАЙТЕ! ОЧАКВАМЕ ВИ!

Вие можете да получавате информация за нашите концерти в сайта на Габровски камерен оркестър на адрес www.gko.gabrovo.bg както и във **Facebook**

Бележките подготви Иван Стоянов